

αί κείμεναι κατὰ τὰς ὄχθας τοῦ Ζουίδερσέ και ἄπασαι αἱ νῆσοι, ἀποκόμματα γαιῶν ἀφανισθειῶν, ἀποτελοῦσαι οἰοῦντι τινὰ στέφανον μεταξὺ τῆς Φριζίας καὶ τῆς βορείου Ὀλλανδίας, προστατεύονται ὑπὸ τῶν χαρακωμάτων. Ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἑμς μέχρι τῶν τοῦ Σαλδου ἢ Ὀλλανδία εἶνε ὅλη ὡσεὶ τι φρούριον ἀδιάδυτον, ἐν δὲ τοῖς παμμεγίστοις τούτου προμαχώσι πύργοι μὲν εἶνε αἱ μῦλοι, θύραι δὲ αἱ κλεισιάδες, προπύργια δὲ αἱ νῆσοι ὡς ἀληθῆς δὲ φρούριον εἰς τὴν ὄψιν τοῦ ἔχθρου αὐτοῦ, τῆς θαλάσσης, παρουσιάζει μόνον τὰς ἀκρας τῶν κωδονοστασιῶν καὶ τὰς στέγας τῶν οἰκοδομῶν, οἰοῦντι πρὸς περιέγελον καὶ δίκην προκλήσεως.

[Ἐπιταὶ τὸ τέλος].

* * *

Τὸ κατωτέρω ἄρθρον εἶνε ἀπόπασμα ἀξιολόγου πραγματείας περὶ λύσης τοῦ κυνός, ἀναγνωσθείσης ἐν τῇ παρ' ἡμῖν Ἐταιρίᾳ τῆς Ὑγιεινῆς ὑπὸ τοῦ ἱκανωτάτου κτηνιάτρου κ. Γ' Πιλαβίου. Ἡ περὶ τὰ τοιαῦτα εἰδικότης τοῦ κ. Πιλαβίου ἐπαυξάνει τὸ ἐνδιαφέρον, ὅπερ πᾶς τις αἰσθάνεται, νὰ ἔχη ἀσφαλεῖς ὁδηγίας πρὸς γνῶσιν τῶν συμπτωμάτων τῆς φοβερᾶς νόσου, καὶ προφύλαξιν ἀπ' αὐτῆς διὰ τῶν καταλλήλων μέσων. Ταῦτα δὲ διδάσκει ἐπαρκῶς ἡ πραγματεία τοῦ κ. Πιλαβίου, δι' ὃ καὶ εἶνε χρησιμώτατον εἰς πάντα ἀνάγνωσμα.

Σ.τ.Δ.

Η ΛΥΣΣΑ ΤΟΥ ΚΥΝΟΣ

1) Ἡ λύσσα εἶναι εἰδικὴ τοῦ γένους τοῦ κυνός καὶ τῆς γαλῆς νόσος, διὰ ἐμβολιασμοῦ δὲ μόνον εἰς ἅπαντα τὰ ζῶα καὶ εἰς αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον μεταδιδομένη. Εἶναι ὀξεῖα καὶ θανατηφόρος πάθησις, συνίσταται δὲ εἰς ἀνώμαλον λειτουργεῖαν τοῦ κέντρου τοῦ νευρικοῦ συστήματος.

2) Ἡ λύσσα τοῦ κυνός, ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἐκδηλώσεώς της, δὲν χαρακτηρίζεται διὰ συμπτωμάτων μανίας καὶ παραφορᾶς, τούναντίον εἶναι πάθησις ἐν ἀρχῇ καλοῦθη ἐμφάνειαν ἔχουσα. Ἀπὸ τῆς πρώτης ὅμως στιγμῆς τῆς μεταδόσεως καὶ τῆς ἀναπτύξεώς της εἰς τὸ ζῶον, ὁ σίεσος αὐτοῦ καθίσταται δηλητηριώδης, τούτέστιν ἐμπεριέχει τὸ σπέρμα τοῦ ἐμβολιασμοῦ, ὅποτε καὶ ὁ ὑπὸ ταύτης προσβληθεὶς κύων εἶναι ἐπικινδυνότερος κατὰ τὰς διὰ τῆς γλώσσης ἢ τὰς διὰ τῶν ὀδόντων θωπειᾶς του, καθότι κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀναπτύξεως τῆς λύσης δὲν κέκτηται εἰσέτι τὴν τάσιν τοῦ δάκνειν.

3) Ἀμα τῇ ἀναπτύξει τῆς νόσου ἐν τῷ ζωικῷ ὀργανισμῷ, ὁ κύων ἀλλάσσει ἀμέσως τὰς ἕξεις του, καθίσταται σκυθρωπός, μελαγχολικὸς καὶ περίλυπος, ἐπιζητεῖ τὴν ἀπομόνωσιν καὶ ἀποσύρεται εἰς τὰ σκοτεινὰ μέρη τῆς οἰκίας ὑπὸ τὴν κλίνην, τὰ ἀνάκλιτρα, καὶ ἐν

γένει ἐπιδιώκει τὸ σκότος. Δὲν δύναται νὰ μένη ἐπὶ πολὺ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, φαίνεται λίαν ἀνήσυχος καὶ ἠρεθισμένος, περιφέρεται, κατακλίνεται καὶ αἰφνιδίως ἐγειρεται περιπλανᾷ τὸ βλέμμα του ὡς ἂν ἐζήτει τι, σκάπτει διὰ τῶν προσθίων ποδῶν του τὸ ἔδαφος. Αἱ κινήσεις του, ἡ στάσις, ἡ κατάκλισις, τὰ πάντα μαρτυροῦσιν ἀλλοιώσιν τινὰ εἰς τὸ ὅλον τοῦ ζώου. Ἐνίοτε προσηλώνει τὸ βλέμμα του ἐπὶ τινὸς ἀντικειμένου καὶ αἰφνιδίως ὄρμα κατ' αὐτοῦ, δάκνει εἰς τὸν ἀέρα, ὅπως ὅταν διώκῃ τὰς μυῖας, ὑπνώτων δὲ φαντάζεται, ὑλακτεῖ καὶ αἰφνιδίως ἐγειρόμενος ὄρμα, ὡς ἂν εἶχεν ἐνώπιόν του ἀντίπαλόν τινα.

4) Τὸ βλέμμα του φαίνεται παρηλλαγμένον, ἐκφράζει λύπην καὶ μελαγχολίαν, ἀλλ' οὐχ ἤπτον μετὰ τινος ἀγριότητος.

Ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ εὐρισκόμενός ὁ κύων εἶναι ἐπικίνδυνος εἰς τὸν ἄνθρωπον ὁ συνήθης αὐτοῦ χαρακτῆρ μένει ὡς ἦν πρότερον· δεικνύεται εὐπειθῆς καὶ προσηγῆς πρὸς τὸν κύριόν του, ὑπακούει εἰς τὴν πρόσκλησίν του, παρέχων τινὰ εὐθυμίας σημεῖα διὰ τῶν συνήθων αὐτοῦ θωπειῶν.

5) Κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀναπτύξεως τῆς λύσης ἀντὶ ἐπιθετικῶν διαθέσεων δεικνύει τούναντίον φιλικᾶς. Τὰ εὐμενῆ, οὕτως εἰπεῖν, αἰσθηματὰ του πρὸς τὸν κύριόν του καὶ ἐν γένει πρὸς τοὺς οἰκείους του εἰσὶ μᾶλλον ὑπερβολικὰ, ἀρεσκομένου τὰ μέγιστα ταῦτα διὰ λειψῶν νὰ ἐπιδεικνύη.

6) Τὸ λίαν τοῦτο ἀνεπτυγμένον αἰσθημᾶ τῆς ἀγάπης ἐπικρατεῖ εὐτυχῶς εἰς πλείστας περιστάσεις εἰς τοσοῦτον βαθμὸν, ὥστε καὶ εἰς τὸ στάδιον τῆς παραφορᾶς ἔτι σέβεται τοὺς οἰκείους του.

7) Ὁ λυσσῶν κύων δὲν φοβεῖται τὸ ὕδωρ, δὲν τὸ ἀποφεύγει, τούναντίον φέρεται ἄπληστος πρὸς αὐτό· ἐφ' ὅσον δὲ δύναται νὰ πίνη, εὐχαριστεῖ πάντοτε κατὰ κόρον τὴν δίψαν του· ὅποτε ὅμως μετὰ ταῦτα ἐπέληθ' ἢ παράλυσις τῶν ὀργάνων τῆς καταπόσεως, ἀδυνατῶν νὰ πίνη, ἐμβαπτίζει μὲν τὸ στόμα του εἰς τὸ ὕδωρ, δάκνει δ' ὅμως τοῦτο ἐξ ὀργῆς.

8) Ὁ λυσσῶν κύων ἐν τῷ πρώτῳ σταδίῳ τῆς νόσου λαμβάνει τακτικῶς τὴν τροφὴν του, τούναντίον μάλιστα δεικνύει παρὰ τὸ σύνηθες εἶδος λαυμαργίας καὶ βουλιμίας.

9) Ὅποτε ἀναπτυχθῇ εἰς τὸν λυσσῶντα κύνα ἡ τάσις πρὸς δῆξιν, ὅπερ θεωρεῖται ὡς ἐν τῶν χαρακτηριστικῶν τῆς λύσης συμπτωμάτων, οὗτος ἀρέσκειται εἰς τὸ νὰ δάκνη καὶ σπαράσῃ οὐσίας ξένας πρὸς τὰς φυσικὰς αὐτοῦ ἕξεις, κατατρώγει δηλονότι τὰ ξύλα τῶν θυρῶν καὶ τῶν ἐπίπλων, καταδιασπᾷ τὰ ὑφάσματα, τοὺς τάπητας τῆς οἰκίας, τὰ ὑποδήματα, τὰ ἐνδύματα κτλ., τρώγει ἄχυρα, μαλ

λία, ἐκτὸς δὲ τῆς οἰκίας εὐρισκόμενος ἀρέσκειται εἰς τὸ νὰ σκάπητῃ τὸ ἔδαφος καὶ νὰ τρώγῃ λίθους καὶ χῶμμα.

10) Ἡ ἀφθονία τῆς ἐκκρινόμενης σιέλου δὲν θεωρεῖται πάντοτε ὡς σύμπτωμα τῆς λύσεως· ὅτε μὲν τὸ στόμα τοῦ κυνὸς φαίνεται ξηρόν, ὅτε δὲ ὑγρόν.

11) Ὁ λυσσῶν κύων ἐκφράζει τὴν ὀδυνηρὰν αἰσθησιν, ἥτις ἐπέρχεται ἐκ τῆς παραλυσίας τοῦ φάρυγγος, διὰ τῶν προσθίων αὐτοῦ ποδῶν ξύων τὰ πλάγια τοῦ στόματος, ὡς εἰ ζητῶν νὰ ἀποσπᾷται ἐξ αὐτοῦ τι τὸ ἐνοχλοῦν αὐτόν.

12) Προχωρούσης τῆς νόσου, ἡ κάτω σιαγὼν παραλύουσα μένει διεσταλμένη, συνεπῶς τὸ στόμα κεκηνός, τὸ ἐσωτερικὸν αὐτοῦ ζωηρῶς ἐρυθρόν καὶ ξηρόν, ἡ δὲ γλῶσσα κρέμαται παραλυμένη, ὑπερέρυθρος, ξηρὰ καὶ ῥυπαρά.

13) Εἰς τινὰς περιστάσεις ὁ λυσσῶν κύων ἐμεῖ αἷμα, ὅπερ προέρχεται ἐκ τῶν πληγῶν ἄς προξενούσιν αἱ ἐν τῷ στομάχῳ εἰσαχθεῖσαι ἑτερογενεῖς ὀξεῖαι ὑλαί.

14) Ἡ φωνὴ τοῦ λυσσῶντος κυνὸς εἶναι βραγχνώδης καὶ παραλλάσσει κατὰ τὸν συνήθη αὐτῆς ἦχον· αἱ δὲ ὑλακαὶ αὐτοῦ ἀκούονται ὡς κλαυθμοὶ μᾶλλον, ἐκ βαθέως εἰς ὑψηλὸν τόνον φωνῆς ἀνερχόμενοι.

15) Ἡ αἰσθητικότης εἰς τὸν λυσσῶντα κύνα εἶναι λίαν ἐξησθενημένη. Ὅποταν τις τύπη ἢ καίη, ἢ πληγῶνῃ αὐτόν, δὲν ἐκβάλλονται οἱ ὠρυγμοὶ καὶ αἱ κραυγαὶ δι' ὧν ὑγιεῖς κύνες ἐκφράζουσι τὴν κάκωσιν ταύτην.

16) Ὑπάρχουσι περιστάσεις, καθ' ἃς ὁ λυσσῶν κύων δάκνει ἐαυτὸν τραυματίζων βαθέως καὶ διασπαράσσων τὰς ἰδίας αὐτοῦ σάρκας, κορέννυσι δηλαδὴ τὴν μανίαν τῆς λύσεως τοῦ ἐπὶ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ σώματος, χωρὶς νὰ ἐπιζητῇ νὰ βλάψῃ τοὺς οἰκείους τοῦ.

17) Ὁ λυσσῶν κύων δείκνυται πάντοτε λίαν ἠρητισμένος καὶ ἐξωργισμένος εἰς τὴν θέναν ἐτέρου κυνός. Μόλις δ' ὡς παρουσιασθῇ ἐνώπιόν του τοιοῦτος, ἢ ἀκουσθῶσιν ὑλακαὶ αὐτοῦ, ἢ λυσσώδης μανία ἀμέσως ἐκδηλοῦται καὶ ἐὰν μὲν εἰσέτι κεχυμένη, ἀναπτύσσεται δὲ καὶ μαινεταί, ἐὰν ἦτο ἤδη ἐκδεδηλωμένη καὶ ὀρμητικῶς αὐτοῦ ὅπως τὸν κατασπαράξῃ.

18) Ἄμα τῇ ἀναπτύξει τῆς λύσεως ὁ προσβληθεὶς κύων ζητεῖ νὰ ἐξέλθῃ τῆς οἰκίας ἰστάμενος τὸ πλεῖστον ὀπισθεν τῶν θυρῶν, μόλις δὲ τῷ παρουσιασθῇ εὐκαιρία ἀπέρχεται καὶ ἡ οὐδέποτε πλέον ἐπιστρέφει ἢ μετὰ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας κεκμηκῶς καὶ ἐξησθενημένος.

19) Ὁ λυσσῶν κύων ἐλεύθερος ὄν ῥίπτεται μετὰ τινος μανίας καὶ ἀγριότητος ἐναντίον παντὸς ἐμφύχου ὄντος, ὅπερ ἤθελε τυχὸν καθ' ὁδὸν ἀπαντήσῃ, κατὰ προτίμησιν ὅμως πάντοτε ἐναντίον τῶν κυνῶν. Βαδίζει μὲ βῆμα τολαντεύμενον, ἔχων τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ κάτω

κεκλιμένην, τὴν γλῶσσαν ἐκτὸς τοῦ χαινοντος στόματος κρεμαμένην καὶ χρώματος κυανοῦ, ξηρὰν καὶ κατεσκονισμένην, καὶ τὴν οὐρὰν τοῦ μεταξὺ τῶν ὀπισθίων σκελῶν.

20) Μεγάλως ποικίλλει τὸ στάδιον τῆς ἐπιπάσεως τῆς λύσεως εἰς τὸν κύνα, δηλαδὴ ὁ χρόνος ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς μεταδόσεως μέχρι τῆς ἐκδηλώσεώς της. Αἱ μακρὰ ἐπὶ τούτου παρατηρήσεις ἔφερον ὡς ἀποτέλεσμα τοῦ χρόνου τούτου, ὡς ἐλάχιστον μὲν ὄριον 44, ὡς μέγιστον δὲ 75 ἡμέρας.

Δύο δὲ μόνον περιπτώσεις ἀναφέρονται τῆς περατώσεως τῆς ἐπιπάσεως μέχρις ὀκτῶ μηνῶν.

21) Ἡ περίοδος τῆς λύσεως ἀπὸ τῆς ἀναπτύξεώς της, δηλαδὴ ἀπὸ τῆς ἐκδηλώσεώς της, διαρκεῖ περὶ τὰς 6 ἡμέρας, ὁ δὲ ὑπὸ ταύτης προσβληθεὶς κύων ἀποθνήσκει ἐξ ἀσφυξίας ἢ γενικῆς παραλυσίας.

22) Αἱ διαφοροὶ κατὰ καιροὺς ληφθεῖσαι στατιστικαὶ τῆς λύσεως ἀπέδειξαν, ὅτι οὐδεμίαν ἐποχὴν τοῦ ἔτους δύναται νὰ ἔχη ἐπιρροὴν τινα ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ὁ τε πολίτης καὶ ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ ὀφείλουσι νὰ ὦσιν ἐπίσης προσεκτικοὶ καὶ κατὰ τοὺς μεγάλους καύσωνας καὶ κατὰ τὰ δριμέα ψύχη.

23) Τὸ ἀσφαλέστερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον κατὰ τῆς δήμεως μέσον εἶναι ἡ ἀμεσον καυτηρίασις τῆς πληγῆς διὰ πεφυρακτωμένου σιδήρου, ἢ διὰ τῆς φλογὸς τῆς πυρίτιδος, διὰ τοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου, τῆς καυστικῆς ἀμμωνίας, καὶ ἐν γένει δι' οἰουδήποτε ἄλλου ὀξέος.

24) Ἐὰν ἡ καυτηρίασις αὕτη δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γείνη ἀμέσως μετὰ τὴν δήμευσιν, δέον νὰ ἐπιζητήσωμεν τοῦλάχιστον τὴν ἀμεσον πλύσιν τῆς πληγῆς, νὰ πιέσωμεν αὐτὴν ἰσχυρῶς μέχρι τῆς ἐξόδου αἵματος, νὰ ἐκμυζήσωμεν αὐτὴν διὰ τῶν χειλέων πτύοντες ἀμέσως τὸ ἀπομυζηθὲν ὑγρὸν, ἢ νὰ περισφιγῶμεν ἰσχυρῶς αὐτὴν κυκλικῶς διὰ στερεοῦ νήματος. Μετὰ τὴν χρῆσιν τῶν μέσων τούτων δύναται τις νὰ καταφύγῃ εἰς οἰαδήποτε θεραπευτικὰ μέσα θελήσῃ ἐξ ὅσων ἢ πείρα πρὸς θεραπείαν τῆς λύσεως παρεδέχθη.

25) Πᾶς κύων δηχθεὶς ὑπὸ ἐτέρου λυσσῶντος ἢ καὶ ὑπόπτου ἢ φονεύεται ἀμέσως ἢ ἐπιτηρεῖται ἐπιμελῶς ἐπὶ 4 τοῦλάχιστον μῆνας ἀπομονούμενος· ὅπως δὴποτε ὅμως ὁ κύριός του ὀφείλει νὰ λάβῃ ἀπαντὰ τὰ προφυλακτικὰ κατὰ τοῦ τοιοῦτου κυνός του μέτρα, ὅπως μὴ κατασταθῇ ἐπικίνδυνος εἰς τὴν ζωὴν αὐτοῦ τε καὶ τῶν οἰκείων, διατηρῶν αὐτόν εἰς κεκλεισμένον μέρος μακρὰν τῆς οἰκίας καὶ ἐπιθέτων τὸ σίμωτρον.

26) Τὸ μέρος ἐνθα διέμενον λυσσῶντες κύνες δέον ῥιζικῶς νὰ καθαρίζεται διὰ διαλύσεως φανικοῦ ὀξέος μετὰ ζέοντος ὕδατος καὶ διὰ θειούχων ἁτμῶν.

*Προφυλακτικὰ τῆς ἀναπτύξεως
τῆς λύσσης μέσα.*

1) Πρὸ παντὸς ἀνάγκη διὰ παντὸς ἐφικτοῦ μέσου νὰ περιορισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν κυνῶν.

2) Ἐκαστος ἰδιοκτήτης κυνὸς ἢ ἄλλου κατοικιδίου ζώου ὑποχρεοῦται ἐκ τοῦ γενικοῦ τῆς δημοσίας υἰγείας συμφέροντος τὰς σχετικὰς περὶ λύσσης ἀστυνομικὰς διατάξεις αὐστηρῶς καὶ εὐσυνειδήτως νὰ ἀκολουθῇ.

3) Εἰς τὸν κύνα δέον νὰ παρατίθεται τακτικῶς ἀρκετὴ καθαρὰ τροφή καὶ ἀφθονον καθαρὸν πρὸς πόσιν ὕδωρ.

4) Ἀποφεύγεται ἡ προσφορὰ διεσθαρμένης ἢ ὀζούσης τροφῆς.

5) Καταλληλοτέρα πρὸς διατροφήν τοῦ κυνὸς τροφή θεωρεῖται τὸ διὰ ὑποχλίου ὕδατος ἢ ζωμοῦ κρέατος μετὰ ἄρτου καὶ ἐλαίου μίγμα καὶ τὰ ὀστᾶ. Καθαρὸν κρέας δίδεται σπανιώτερον καὶ τοῦτο πάντοτε καθαρὸν καὶ ὀπτόν. Ἐπίσης λίαν ὑγιεινὴ τροφή διὰ τὸν κύνα θεωρεῖται καὶ ὁ ξηρὸς ἄρτος μεθ' ἄλατος, ἐπαλειφόμενος διὰ τινος λιπώδους οὐσίας.

6) Πᾶσα τροφή ἐναντίον τῆς φύσεως τοῦ γένους τοῦ κυνὸς προσφερομένη, ὡς διάφορα ἀρτύματα, χόρτα, ἰχθύς κτλ. δύναται νὰ κατασταθῇ ἐπιβλαβὴς τῇ υἰγείᾳ αὐτοῦ.

7) Ὁ κύων δέον νὰ διατηρῆται πάντοτε καθαρὸς, νὰ πλύνηται μετὰ σαπῶνος καὶ ὕδατος τακτικῶς, δις δὲ τοῦ ἔτους νὰ κείρεται ἢ μακρὰ καὶ πυκνὴ τρίχωσις αὐτοῦ.

8) Κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ ἔαρος τὰ μάλιστα ὠφελοῦσι γενικὰ ψυχρὰ λουτρά.

9) Τὰ οἰκήματα τοῦ κυνὸς πρέπει νὰ ὦσι καθαρὰ μετὰ παχείας ξηρᾶς στρωμνῆς συχνὰ ἀνανεουμένης.

10) Τὰ μάλιστα δέον νὰ ἐμποδιζῆται ἡ κατάκλισις καὶ διαμονὴ τοῦ κυνὸς πλησίον τῶν θερμαστρῶν ἢ ὑπὸ ταύτας, ἢ καὶ πλησίον οἰασθήποτε θερμότητος, ἢ τὸ νὰ εἶναι ἠναγκασμένοι νὰ διαμένῃ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων.

11) Αὐστηρῶς ἀπαγορεύεται νὰ ἐρεθίζωμεν ἢ νὰ κακίζωμεν τὸν κύνα χάριν παιδιᾶς.

12) Ἐν φυσικῷ ὄργανῳ εὐρισκόμενον τὸν κύνα, ἀφίνομεν ὡπὼς ἐκτελέσῃ τὴν φυσιολογικὴν ταύτην λειτουργίαν, ἢ ἂν τοῦτο δὲν ἐπιθυμοῦμεν, κατευνάζομεν τὸν ὄργανόν διὰ συχνῶν γενικῶν ψυχρῶν λουτρῶν.

13) Δὲν πρέπει νὰ ἀφίνομεν τοὺς κύνας ἐλευθέρους εἰς τὰς ὁδοὺς νὰ περιφέρωνται καὶ νὰ τρώγῃσι τὰς πρὸ τῶν οἰκιῶν ἀκαθαρσίας καὶ σκύβαλα.

14) Πάσης ἀναφαινομένης κακοδιαθεσίας εἰς τὸν κύνα πρέπει πάντοτε μετὰ μεγίστης προσοχῆς καὶ προφυλάξεως νὰ παρακολουθῶμεν τὴν πορείαν. Τὰ ἐλάχιστα δὲ ὑποπτα σημεῖα ἐπιβάλλουσι τὴν ἄμεσον πρόσκλησιν εἰδήμονος ἀν-

δρός, ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτου, τὴν κατάλληλον καὶ ἀσφαλῆ τοῦ κυνὸς ἀπομόνωσιν καὶ τὴν μετὰ προφυλάξεως περαιτέρω περιποίησιν αὐτοῦ. Ἡ τροφή καὶ τὸ ὕδωρ δέον νὰ παρατίθενται εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ δύναται ὁ κύων νὰ βλάψῃ τοὺς περιποιουμένους αὐτόν.

15) Πᾶς τις πρέπει, δι' ἰδίαν αὐτοῦ ἀσφάλειαν, νὰ ἀποφεύγῃ τὴν μεθ' ἑαυτοῦ κατάκλισιν τοῦ κυνὸς, μὴδὲ νὰ ἀφίγῃ αὐτόν νὰ λείχῃ τὸ πρόσωπον καὶ τὰς χεῖράς του.

16) Εἰς τὴν φήμην περὶ ὑπάρξεως εἰς τὴν πόλιν τῆς λύσσης δέον οἱ κύριοι τῶν κυνῶν νὰ κρατῶσιν αὐτοὺς πεφυλαγμένους ἐντὸς τῶν οἰκιῶν των.

Γ. Ν. ΠΙΛΑΒΙΟΣ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Δύο φίλοι συνδιαλέγονται. Ἀμφότεροι εἶνε εἰς ἡλικίαν, καθ' ἣν ἡ φιλαρέσκεια ἐπιβάλλει τὰς περισσοτέρας φροντίδας πρὸς ἐξάλειψιν τῶν δυσαρέστων ἰχνῶν, τὰ ὅποια ταῖς ἀφῆκεν ἡ πάροδος τοῦ χρόνου.

Ἡ μία πρὸς τὴν ἄλλην

— Καὶ τί ἡλικίαν ἔχεις, φιλάττη;

— Πρὸς τί ἡ ἐρώτησις; Ἡ ἡλικία τῆς γυναικὸς εἶνε ἐκείνη ποῦ δείχνει τὸ πρόσωπό της.

Ἡ πρώτη μετὰ στιγμιαίαν ἐξέτασιν:

— Μπᾶ, καὶ ἐγὼ σ' ἐνόμιζα πλέον νέαν!

ΣΥΝΤΑΞΙΣ

Ἐν μιᾷ τῶν ἐορτῶν τρεῖς φίλοι δικηγόροι, οἱ Δ*, Π* καὶ Σ*, ἀπεφάσισαν νὰ μεταβῶσιν εἰς Κηφισσίαν ἵνα διασκεδάσωσι. Καθ' ὁδὸν ἀπαντῶσι χωρικὸν ἵππευόντα ἵππον εὐτραφεῆ, εἰς ὃν ἐπηκολούθουν δύο ἄλλοι ἰσχυρότατοι. Οἱ δικηγόροι θέλοντες νὰ γελάσωσι μετ' ὃν χωρικόν, τὸν ἐρωτοῦν διατὶ ὁ ἵππος του εἶνε τόσοσ παχύς, καὶ οἱ ἄλλοι τόσοσ ἀδύνατοι. — Νὰ, γὰρ τοῦτο, λέγει ὁ χωρικὸς ὅστις τοὺς ἐγνώρισε, γιὰτὶ τὸ πρῶτό μου ἄλογο εἶνε δικηγόρος, καὶ τὰ δύο τὰ ἄλλα πελάται του!

*

Ὁ ὑπουργὸς Κ... ἐφημιζέτο ὡς ἀνθρώπος μὴ θέλων νὰ δυσαρεστήσῃ κανένα. Ἡμέραν τινὰ βλέπει εἰσερχόμενον εἰς τὸ γραφεῖόν του ἕνα τοῦ κόμματος, περὶ οὗ εἰξενεν ὅτι ἀπῆτει μίαν θέσιν, τὴν ὅποιαν εἶχεν ἤδη δώσει εἰς ἄλλον. Πῶς νὰ κάμῃ; Ἄν τοῦ ἠρνεῖτο ἀποτόμως, ἤθελε τὸν δυσαρεστήσει. Διὰ νὰ ἀποφύγῃ λοιπὸν τοῦτο ὁ ὑπουργός, διακόπτων τὸν παρακαλοῦντα πρὶν τελειώσῃ τὴν αἰτήσιν του, τοῦ λέγει ἰλαρῶς: — Γὰρ τὴ θέσι ἐκείνη 'μιλεῖς, ἀδελφέ; ἀμ' ἐγὼ 'φρόντισα νὰ σὲ εὐχαριστήσω προτίτερα' τὴν ἔδωσα 'ς τὸ φίλο σου Π*, διὰ τὸν ὅποιον ἤλθεσ τώρα νὰ μοῦ τὴν ζητήσῃς!